

Cercul Literar de la Sibiu: Stefan Augustin Doinas

Stefan Augustin Doinas (1922-2002) a fost poet neoclasic, s-a afirmat in mod spectaculos dupa revolutia din 1989. S-a nascut in 1922 in satul Caporal Alexa (judetul Arad). A Studiat filozofia la Universitatea din Cluj. Si-a facut debutul in Juranlul literar al lui Calinescu in 1939. A foSt profesor in Caporal Alexa, Halmagiu si Gurahont. A foSt o personalitate marcanta in cultura contemporana romaneasca. A foSt director de onoare al revistei de literatura si arta "Euphorion" din Sibiu si cetatean de onoare al municipiului Arad. A foSt casatorit cu celebra prima balerina Irinel Luciu.

Din 1964 incepe sa publice carti :

Cartea mareelor, 1964; Omul cu compasul, 1966; Semintia lui Laokoon, 1967; IpoStaze, 1968; Alter ego, 1970; Lampa lui Diogene, 1970; Poezie si moda poetica, 1972; Versuri, 1973; Papirus, 1974; Orfeu si tentatia realului, 1974; Anotimpul discret, 1975; Locuiesc intr-o inima, 1978; Hesperia, 1979; Lectura poeziei, 1980; Poeme, 1983; Vanatoare cu soim, 1985; Foamea de Unu, 1987; MaStile adevarului poetic, 1988; Interiorul unui poem, 1990; Arie si ecou, 1991; Brutus si fiii sai, 1996; Psalmi, 1997; Poeti Straini, 1997; Ovidiu la Tomis, 1998; Poeti romani, 1999; Scriitori romani, 2000; T de la Trezor, proze, Fundatia Culturala Secolul XXI, 2001

O parte din operele sale au fost traduse si in alte limbi:

The Man with Compasses, 1966; The Heirs of Laokoon, 1967; HypoStases, 1968; The Lamp of Diogenes, 1970; Orpheus and the Temptation of the Real, 1974; The Discreet Season, 1975; Hesperia, 1979; Reading Poetry, 1980; Hunting with Hawk, 1985; The Masks of the Poetic Truth, 1988; The Inner Side of a Poem, 1990; Aria and Echo, 1991; Brutus and His Sons, 1996; Psalms, 1997; Ovid in Tomis, 1998.

Versurile de maturitate ale lui Stefan Aug. Doinas pun un si mai mare accent pe ceea ce poetica moderna numeste ecriture. Sunt versuri rotunde, muzicale, fara disonantele, rupturile pe care le reclama poemul modern. Nevoia de simetrie impune multe versuri de legatura, indicand o pauza a spiritului si un gol in conStructie. De aici vine, poate, si impresia ca poemele, avand totdeauna volum, cer spatiu si o buna perspectiva pentru a putea fi privite. Nu cred sa ma insel spunand ca poezia lui Doinas este dominata de ideea monumentalului. (Eugen Simion)